

РЕШЕНИЕ

№ 40427

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6892** по описа за **2026** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 19685 от 08.06.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 149145 от 12.05.2026 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Артифис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 20 чрез адв. А. П. срещу Решение № 1222 от 08.04.2026 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 121 състав, по НАХД № 1223/2026 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2500603 от 17.12.2025 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ-С.), с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди, че от СРС неправилно е прието, че от дружеството не е изпълнено даденото задължително предписание. Изложени са аргументи, че с подаденото възражение срещу АУАН от дружеството е представено уведомление, подписано от работника, с което е изпълнено предписанието. Посочено е, че необосновано съдът е приел, че подписът на работника върху представеното с възражението уведомление е положен след датата на извършване на проверката от контролните органи на ДИТ. Твърди се също, че АУН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като не съдържат пълно фактическо описание на установеното нарушение. Според касатора е налице

несъответствие между словесното описание на установеното нарушение и дадената му правна квалификация. Твърди се, че не е спазен и срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като извършителят е открит от деня на извършване на нарушението и именно от този момент е започнал да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство. Сочи се, че от административния орган не са изложени мотиви относно маловажност на случая. Според касатора неправилно СРС е приел, че не е налице маловажен случай. Моли се решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно е направено искане да бъде намален размерът на санкцията до законоустановения минимум, тъй като случаят е маловажен. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

В от 03.09.2025 г. - 13.10.2025 г., на „Артифис“ ЕООД е извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство. Констатирано е, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изпълнило предписание под №2, дадено му на основание чл. 404 ал. 1 т. 1 КТ с Протокол за извършена проверка от 14.10.2024 г., а именно: „Да удостоверява връчването на работника преди постъпването му на работа на копие от хартиен носител от завереното уведомление до НАП по чл. 62 ал. 3 КТ за сключения трудов договор, съгласно чл. 4 ал. 3 от Наредба №5/29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62 ал. 5 Кодекса на труда.“

При извършената проверка, при преглед на трудовото досие на В. В. П. е констатирано, че в същото се съхранява трудов договор, сключен на 23.05.2025 г. между служителя и работодателя „Артифис“ ЕООД, с който са определени условията, при които В. В. П. ще бъде изпратен за временна работа в АД А. - дружество, учредено и съществуващо по законите на Франция.

На 23.05.2025 г. на В. В. П. е връчен писмен акт, с който същият е изпратен за изпълнение на длъжността „помощник- сервитьор“ в Ресторант Ле Пети Кафе, с посочена дата на явяване 01.06.2025 г. За регистрирането на трудовия договор, работодателя „Артифис“ ЕООД е изпратил уведомление до ТД на НАП, за което компетентната институция е издала справка за приети и отхвърлени уведомления с изх.№30ЕСЮ2674468/23.05.2025 г. в 11:37:05 часа, в която липсва подпис на В. В. П., удостоверяващ че работодателят е връчил на служителя преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от завереното уведомление, като до приключване на проверката не са представени други документи, с които да се удостовери по безспорен начин, че служителят е получил гореспоменатото копие. За резултатите от последващата проверка е съставен Констативен протокол № ПР 2534670/13.10.2025 г.

Съставен е АУАН № 22-2500603/13.10.2025 г. Срещу АУАН е подадено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, с приложена към него Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62

ал.5 КТ по отношение на В. В. П., подписана от работника.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 22-0500603/17.12.2025 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ-С.), с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано и не са налице основания за определяне на случая като маловажен.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Касационният състав споделя изводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложи в чл. 42 ЗАНН. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушението е установено.

В чл. 415, ал. 1 от КТ е установено задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е било задължително за изпълнение.

Неоснователно е направеното възражение, че предписанието е било изпълнено, като към възражението срещу съставения АУАН е представено уведомление, подписано от работника.

Касационният състав споделя изводите на СРС, че не може да се приеме, че подписът на работника върху представеното уведомление е бил положен преди приключване на проверката от контролните органи на ДИТ-С.. Видно от съставения протокол от повторната проверка, не е било представено подписано от работника уведомление. Без значение за съставомерността на деянието е обстоятелството по каква причина не е представено подписаното уведомление в хода на извършената от контролните органи проверка, освен ако не е била налице обективна невъзможност, каквато в случая не се твърди.

Допълнителен аргумент е фактът, че от санкционираното дружество не са ангажирани никакви доказателства, включително и гласни такива, в подкрепа на твърдението, че работникът е подписал уведомлението преди приключване на проверката.

Касационният състав приема, че описаното в НП нарушение е безспорно установено.

Определената имуществена санкция в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

Касационният състав приема, че не са налице основания за определяне на извършеното

нарушение като маловажно по чл. 415в, ал. 1 от КТ, предвид факта, че не са налице безспорни доказателства, че същото не е отстранено веднага след неговото установяване.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 66,47 евро /130 лв./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1222 от 08.04.2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав по НАХД № 1223/2026 г.

ОСЪЖДА „Артифис“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С. сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента), представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.